

Egon Jensen (S):

Jeg forstår, at hr. Ivar Hansen søger at bortforklare – det er også svært at bortforklare – at man, hvis man vedtog forslaget, ville gøre landbrugets vilkår ringere. Overgang til kontantvurdering ændrer ikke sagens realitet. Hr. Ivar Hansen har lagt mærke til, at finansministeren har stillet sig positivt over for at undersøge muligheden for en kontantvurdering. Til syvende og sidst skal pengene på en eller anden måde ind, og de penge, der skal ind, kommer landbruget til at bære en mindre andel af, hvis man gennemfører 17. alm. vurdering.

Jeg besinder mig og gør det på den måde, at jeg siger: vi stemmer imod og ønsker ikke, at landbruget skal have en større andel.

Keld Andersen (KF):

Når den konservative folketingsgruppe vil stemme for det beslutningsforslag, der her er til behandling, er det, fordi vi er enige med forslagsstillerne i, at der hersker meget stor usikkerhed omkring grundlaget for den kommende 17. alm. vurdering. Jeg vil endda tilføje, at vi også i den konservative folketingsgruppe finder, at der er et meget utilstrækkeligt grundlag for at foretage disse forvurderinger, som danner grundlaget for vurderingerne. Dels er der nogle meget vigende priser på ejendomsmarkedet, dels bygger statistiken, som forvurderingerne hviler på, på et meget ringe antal handler. Vi er bl. a. vidende om, at i visse egne af landet, hvor der har været foretaget forvurderinger, har der været få eller slet ingen handler. Der hersker meget stor usikkerhed, og der er et utilstrækkeligt grundlag for denne vurdering.

Jeg skal blot med henvisning til, hvad jeg allerede sagde ved første behandling af dette beslutningsforslag, sige, at den konservative folketingsgruppe vil stemme for forslaget.

Glistrup (FP):

I sit indhold er det foreliggende forslag fuldstændig en afskrift af fremskridtsforslag nr. L 123 af 12. februar 1980. At venstre har valgt den noget mere ubehjælpelige, usikre beslutningsform fremfor som fremskridtspartiet at fremsætte et lovforslag, skal selvfølgelig ikke på nogen måde afholde os fra helhjertet at meddele jastemmer til venstres forslag.

Vedrørende begrundelsen kan jeg i første række henvise til de meget udførlige synspunkter, der fremførtes fra fremskridtspartiets side ved behandlingen sidste forår, hvor det jo var rette tid at behandle et forslag om udskydelse af 17. alm. vurdering for ikke at få sat alle disse forberedelser i gang, som nu har virket igennem efterårshalvåret og de forløbne måneder af 1981. Men man må selvfølgelig sige: bedre sent end aldrig, og derfor hilser vi dette forslag velkommen.

Når man skal supplere de uførlige synspunkter, der blev fremsat fra fremskridtspartiets side sidste forår både i betænkningen, i bemærkningerne til lovforslaget og ved lovforslagets første og anden og tredje behandling, som foregik i foråret 1980, er det naturligt at knytte nogle kommentarer til den prisudvikling, som vi oplever i den periode, vi er inde i, og som vi senest har set i form af den oversigt over prisudviklingen, som er ført à jour til november måned 1980. Når vi får statistik visende ejendomssalg og ejendomspriser november 1980, må vi gøre os klart, at det reelt er handler, der er foregået i september måned, fordi det, der kommer ind, er det, der tinglyses i den pågældende måned. Der er altså gået nogle måneder yderligere, siden handlerne blev indgået.

Nu stiller man sig altså i ligningsrådet over for den opgave, at man her den 3. marts skal til at vedtage endelige principper og vurderingsniveauer for vurderingen pr. 1. april 1981, til trods for at man reelt er et halvt år bagefter – og et halvt år, som i allerhøjeste grad frembyder usikkerhed. Vi har jo ikke i mands minde – vi kan vel roligt sige: i det sidste halvthundrede år – oplevet, at ejendomspriserne har været vigende, sådan som de har været i perioden fra februar 1979. Tendensen har været stadig forstærket, og den seneste såkaldte novemberopgørelse understreger yderligere, at der er en sådan kraftig vigen.

Når situationen er den, at det hele forekommer så fuldstændig usikkert, og at vi fra folketingets side sætter ligningsrådet på en uriaspost, hvis vi ikke forkaster det, at vi skal have en 17. alm. vurdering pr. 1. april 1981, må vi simpelt hen drage den konsekvens, at det er menneskeligt umuligt at fastsætte nogle vurderingstal, som med nogen som helst rimelighed kan tillægges betydning for en 4 års periode fremover, således som en almin-